

Nieuwsbrief INS Updates

Nummer 4, 2025

Redactie: prof. mr. E.C.H.J. Lokin, mr. H.J. de Kloe, mr. E. Ayerdem, mr. R.J.H. Berghuis, mr. J.O. Bijloo, mr. S.J. van den Boogert, mr. A.D. van Dalen, mr. J. van den Dolder, mr. N. Gamliël, mr. G.P. van Hooft, mr. I.F.M. Lakwijk, mr. K.C.S. Meekes, mr. A.M.H. Nolte, mr. J.E. van Nuland, mr. W.P.I.J. Overgoor, mr. B.S. Pronk, mr. dr. S. Renssen, mr. D.R.C. Smit, mr. W.T.N. Vlasveld, mr. J.H.M. van de Wiel en mr. S. Zonneveld.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2025:71](#) 14-01-2025

Aansprakelijkheid op grond van artikel 2:248 BW, matiging vanwege de wijze waarop het faillissement is afgewikkeld en Pauliana

Rechtbank

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2025:561](#) 28-01-2025

Kantonrechter wijst Peeters/Gatzen-vordering van curator tegen oud-medewerker van gefailleerde toe

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2025:336](#) 22-01-2025

Bestuurder aansprakelijk voor faillissementstekort wegens schending publicatieplicht

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2025:122](#) 08-01-2025

Bestuurder aansprakelijk voor faillissementstekort; vordering curator op grond van onverschuldigde betaling afgewezen

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2025:327](#) 08-01-2025

Heropening vereffening na turboliquidatie vanwege mogelijke aanspraak op schadeverzekeraar

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2025:655](#) 07-01-2025

Vrouw die in (enige) gemeenschap van goederen is gehuwd met failliete man wordt toegelaten tot de WSNP

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2024:9378](#) 26-04-2024

Een verzoek tot homologatie van een WHOA-akkoord

RECHTSPRAAK

Heropening vereffening na turboliquidatie vanwege mogelijke aanspraak op schadeverzekeraar

Verzoekster heeft naar eigen zeggen schade geleden omdat verweerster onjuist advies heeft gegeven over de constructie van een dak, waardoor het dak van een andere bedrijfshal is ingestort vanwege sneeuwophoping en/of smeltwater. De rechtbank wijst het verzoek tot heropening van de vereffening toe. Of verzoekster een vordering heeft moet met grote terughoudendheid worden beoordeeld en een mogelijke vordering op de schadeverzekeraar van verweerster is een potentiële bate op grond waarvan de vereffening kan worden heropend.

Verzoekster heeft een aantal opslagloodsen laten bouwen. Het gebouwencomplex bestaat uit verschillende hallen die afzonderlijk zijn geconstrueerd en elk een eigen dak en fundering hebben. Verweerster heeft in 2016 constructief advies gegeven over 'bedrijfshal 5'. In 2018 is opdracht gegeven aan verweerster om een draagkrachtberekening te maken in verband met een voorgenomen plaatsing van zonnepanelen. Verweerster heeft geadviseerd dat een bepaalde massa zonnepanelen mogelijk is. Mede naar aanleiding hiervan zijn in 2019 zonnepanelen geplaatst. In 2021 is het dak van bedrijfshal 1 ingestort. In opdracht van de opstalverzekeraar van verzoekster is een rapport uitgebracht waaruit volgt dat het dak van bedrijfshal 1 is ingestort vanwege sneeuwophoping en/of smeltwater bij de later gebouwde bedrijfshal 5. Het dakvlak zou niet aan de constructieve vereisten voldoen met betrekking tot sneeuwbelasting. De schade die verzoekster heeft geleden bedraagt € 470.000. De opstalverzekeraar heeft hiervan de helft uitgekeerd.

De schadeverzekeraar van verweerster, Nationale Nederlanden, heeft onderzoek gedaan naar de instorting van het dak. Nadien is de constructeur van verweerster overleden, waarop de enige aandeelhouder in november 2022 heeft besloten tot ontbinding van verweerster. Bij het handelsregister is geregistreerd dat verweerster niet meer bestaat. Men is dus overgegaan tot turboliquidatie. In juli 2023 heeft verzoekster Nationale Nederlanden verzocht de resterende schade uit te keren. Nationale Nederlanden heeft geweigerd uit te keren, omdat verweerster,

de verzekerde onder de polis, niet meer bestaat. Verzoekster vraagt daarom op grond van artikel 2:23c lid 1 BW om heropening van de vereffening.

De rechtbank overweegt dat de vereffening op verzoek van een belanghebbende op grond van artikel 2:23c lid 1 BW heropend kan worden als na het tijdstip waarop de rechtspersoon is opgehouden te bestaan een gerechtigde tot het saldo opkomt of van het bestaan van een bate blijkt. Voor toewijzing van het verzoek moet voldoende aannemelijk zijn dat de bate bestaat. De rechter moet dit terughoudend toetsen, waarmee wordt bedoeld dat het bestaan van een bate snel moet worden aangenomen.

Nationale Nederlanden heeft zich in beginsel terecht op het standpunt gesteld dat verzoekster geen zelfstandige vordering heeft op de verzekeraar. Na heropening van de vereffening kan (de vereffenaar van) verweerster (mogelijk) de schade claimen bij Nationale Nederlanden. Deze vordering is een potentiële bate op grond waarvan de vereffening kan worden heropend. Ook de vordering van verzoekster is voldoende aannemelijk. Verweerster heeft hier uitgebreid inhoudelijk verweer tegen gevoerd, maar de rechtbank overweegt in de eerste plaats dat verweerster zich hier niet tegen kan verweren in het tijdvak dat zij niet bestaat. De rechtbank vat het verweer daarom op als verweer namens belanghebbenden. Ten tweede overweegt de rechtbank dat zij met grote terughoudendheid moet toetsen of de vordering voldoende aannemelijk is. Aan deze terughoudende toets is voldaan.

De rechtbank wijst het verzoek toe en benoemt een advocaat tot vereffenaar. De rechtbank overweegt dat de beloning van de vereffenaar berekend moeten worden op basis van de Recofa-richtlijnen over de beloning van een curator in faillissement. Deze kosten komen voor rekening van verweerster.

H.J. de Kloe, februari 2025

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland
Datum uitspraak: 08-01-2025
ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2025:327
Zaaknummer: C/17/196748 / HA RK 24-67
Rechters: T.P. Hoekstra
Advocaten: S.A.G. de Vries en H.B. De Regt
Wetsartikelen: 2:23c BW

RECHTSPRAAK

Vrouw die in (enige) gemeenschap van goederen is gehuwd met failliete man wordt toegelaten tot de WSNP

De Hoge Raad heeft in 2004 geoordeeld dat een verzoek tot toelating tot de WSNP individueel moet worden beoordeeld ten aanzien van personen die in (enige) gemeenschap van goederen zijn gehuwd. Zowel het faillissement als de WSNP omvat dan dezelfde gemeenschap. Uit de uitspraak van de Hoge Raad volgt dat de afwikkeling van het faillissement voorrang heeft.

Een man is failliet verklaard. In deze procedure verzoekt zijn echtgenote, met wie hij in (enige) gemeenschap van goederen is getrouwd, om toelating tot de schuldsaneringsregeling. De rechtbank overweegt dat dit verzoek individueel moet worden beoordeeld. Wordt de vrouw toegelaten, dan omvat zowel het faillissement als de WSNP de gemeenschap. De afwikkeling van het faillissement heeft dan voorrang. Pas nadat het faillissement van de gemeenschap is afgewikkeld, kan in de WSNP tot vereffening worden overgegaan. Een en ander heeft de Hoge Raad geoordeeld in HR 4 juni 2004, ECLI:NL:HR:2004:AO6933. De rechtbank oordeelt dat de vrouw voldoet aan alle eisen en laat haar daarom toe tot de WSNP.

H.J. de Kloe, februari 2025

Instantie: Rechtbank Den Haag
Datum uitspraak: 07-01-2025
ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2025:655
Zaaknummer: C/09/25/2 R
Rechters: R. Cats
Advocaten: A.C.E.G. Cordesius
Wetsartikelen: 63 Fw en 313 Fw

RECHTSPRAAK

Kantonrechter wijst Peeters/Gatzen-vordering van curator tegen oud-medewerker van gefailleerde toe

Een medewerker van een vennootschap heeft op eigen initiatief een bedrag van € 8.000 overgeboekt naar een aan haar gelieerde rechtspersoon, terwijl zij wist dat een akkoord werd aangeboden en er onvoldoende middelen waren om de schuldeisers te voldoen. Peeters/Gatzen-vordering van de curator wordt toegewezen.

Voorafgaand aan het faillissement heeft de bestuurder een insolventieadviseur ingeschakeld, met het doel om de schuldeisers een akkoord aan te bieden. Bij het in kaart brengen van de schuldeisers werd de insolventieadviseur geholpen door een medewerkster van de vennootschap. Tijdens de voorbereiding van het schuldeisersakkoord heeft deze medewerkster – zonder toestemming van de bestuurder – een bedrag van € 8.000 overgeboekt naar een aan haar gelieerde rechtspersoon, ter vereffening van een openstaande schuld. Uiteindelijk is er geen akkoord tot stand gekomen en is de vennootschap failliet verklaard.

De curator heeft de medewerkster verzocht het bedrag terug te betalen. Toen aan dat verzoek geen gehoor werd gegeven, heeft de curator een Peeters/Gatzen-vordering ingesteld jegens de werkneemster en de aan haar gelieerde rechtspersoon. Daartoe heeft de curator aangevoerd dat de medewerkster wist dat de vennootschap zich ten tijde van de overboeking in financieel zwaar weer bevond en dat zij zich (via de gelieerde rechtspersoon) heeft bevoordeeld ten nadele van de andere schuldeisers van de vennootschap.

De kantonrechter stelt voorop dat voor aansprakelijkheid van een werknemer tegenover een derde een verhoogde drempel geldt. Op grond van artikel 7:661 BW is een werknemer niet aansprakelijk tenzij de schade het gevolg is van opzet of bewuste roekeloosheid. Deze aansprakelijkheidsdrempel geldt volgens de kantonrechter onverkort indien de werknemer wordt aangesproken uit hoofde van een Peeters/Gatzen-vordering.

De kantonrechter oordeelt dat de medewerkster bewust roekeloos heeft gehandeld door geld

over te boeken naar de aan haar gelieerde rechtspersoon. Daarmee bracht zij het geld buiten het bereik van andere schuldeisers, terwijl zij had moeten begrijpen dat de vennootschap niet meer in staat was om al haar schuldeisers te betalen en dat deze schuldeisers door de overboeking benadeeld zouden worden. Een belangrijke aanwijzing dat de medewerkster die wetenschap had, bestaat er volgens de kantonrechter in dat zij de overboeking vrijwel direct heeft verricht nadat het saldo van de bankrekening van de vennootschap het toeliet. De kantonrechter wijst de vordering van de curator toe. Omdat de medewerkster ook handelde in hoedanigheid van bestuurder van de aan haar gelieerde rechtspersoon, wordt ook de vordering jegens die rechtspersoon toegewezen.

S.J. van den Boogert, februari 2025

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 28-01-2025

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2025:561

Zaaknummer: 11197037 \ CV EXPL 24-2614

Rechters: M.A.M. Essed

Advocaten: M.J.H. Mühlstaff

Wetsartikelen: 6:162 BW en 7:661 BW

RECHTSPRAAK

Aansprakelijkheid op grond van artikel 2:248 BW, matiging vanwege de wijze waarop het faillissement is afgewikkeld en Pauliana

Het hof bevestigt de aansprakelijkheid van de bestuurder (en feitelijk beleidsbepaler) wegens onbehoorlijk bestuur ex artikel 2:248 BW en vernietigt betalingen op grond van de actio Pauliana.

Deze zaak draait om het faillissement van een bv die is opgericht in 2016 en actief was in het uitlenen van fysiotherapeuten. Appellanten zijn: (1) de statutair rechtspersoon-bestuurder van de onderneming; (2) de indirect bestuurder (natuurlijk persoon); en (3) de feitelijke beleidsbepaler en partner van de indirect bestuurder.

Tussen 2016 en 2019 betaalde de vennootschap € 43.000 aan zijn rechtspersoon-bestuurder zonder duidelijke rechtsgrond. Tegelijkertijd verzuimde de vennootschap pensioenpremies te betalen. Omdat de vennootschap deze schulden niet voldeed, werd in 2019 een faillissementsaanvraag ingediend door het Pensioenfonds, met een steunvordering van de Belastingdienst. De curator stelde de indirect bestuurder en zijn/haar partner hoofdelijk aansprakelijk vanwege het niet voldoen aan de inlichtingen-, administratie- en deponeringsplicht. Primair voor het gehele boedelttekort ex artikel 2:248 BW, subsidiair voor de schade op grond van artikel 2:9 BW en meer subsidiair voor de schade op grond van artikel 6:162 BW.

De rechtbank oordeelde in eerste aanleg dat het bestuur niet heeft voldaan aan de boekhoud- en deponeringsplicht, wat krachtens artikel 2:248 BW onbehoorlijk bestuur oplevert. De partner van de indirect bestuurder werd als feitelijk beleidsbepaler ook aansprakelijk gehouden (ex artikel 2:248 lid 7 BW). Het verweer van de bestuurder en feitelijk beleidsbepaler dat het faillissement werd veroorzaakt door het vertrek van een zakenpartner werd verworpen, omdat de schulden al vóór dat moment waren opgebouwd. De rechtbank veroordeelt de bestuurders tot betaling van een voorschot op de schade van € 10.000. Daarnaast wijst de rechtbank de vordering van de curator met een beroep op de actio Pauliana (artikel 42/47 Fw) toe, waarmee de betalingen aan de rechtspersoon-bestuurder (€ 43.000)

worden vernietigd, omdat deze zonder rechtsgrond waren verricht.

In hoger beroep voeren appellanten aan dat wél aan de boekhoud- en deponeringsplicht is voldaan en dat er andere oorzaken voor het faillissement waren. Het hof verwerpt deze argumenten en bevestigt dat sprake was van kennelijk onbehoorlijk bestuur. Essentiële financiële gegevens ontbreken en de jaarrekeningen zijn te laat gedeponerd. Mede daarom wordt het vermoeden van onbehoorlijk bestuur niet weerlegd.

Het hof honoreert het beroep van de bestuurders op matiging op grond van artikel 2:248 lid 4 BW in verband met de wijze waarop het faillissement is afgewikkeld. De schuldenlast bedraagt blijkens de door de curator overgelegde crediteurenlijsten ruim € 13.000. Voordat deze procedure werd gestart bedroegen de faillissementskosten ongeveer € 20.500. Volgens het proces-verbaal van de mondelinge behandeling bedroegen de faillissementskosten op dat moment minimaal € 48.424,80. Nadien is deze hogerberoepsprocedure gevolgd, zodat de faillissementskosten verder zijn opgelopen. Het hof overweegt dat het disproportioneel en onredelijk is om de bestuurders te veroordelen tot betaling van het boedeltekort, dat ruim zes keer zo hoog is als de schuldenlast. Het hof matigt het bedrag waarvoor de bestuurders aansprakelijk zijn daarom tot € 30.000.

Wat de paulianavorderingen betreft overweegt het hof dat erkend is dat een betaling van € 2.000 terecht is vernietigd door de curator. Ten aanzien van betalingen van in totaal € 16.000 bevat het door de curator aangeleverde overzicht, dat hij heeft gebaseerd op bankafschriften, geen enkele omschrijving van een grondslag voor deze betalingen. Deze betalingen zijn daarom terecht vernietigd op grond van artikel 42 Fw. Betalingen ter hoogte van € 25.000 betreffen volgens de omschrijving managementfee. De rechtspersoon-bestuurder heeft zich op het standpunt gesteld dat deze betalingen zijn gebaseerd op een managementovereenkomst, waarvan hij kennelijk een kopie als productie heeft overgelegd. De curator heeft de authenticiteit en inhoud van de overeenkomst betwist, ook omdat zij het originele document niet in de administratie heeft aangetroffen. De curator wenst overlegging van en inzage in de originele ondertekende overeenkomst. Om die reden dient de rechtspersoon-bestuurder de originele getekende versie op grond van artikel 85 lid 2 Rv ter griffie van het hof te deponeren. Overigens heeft de curator naar het oordeel van het hof geen recht op inzage. De rechtspersoon-bestuurder krijgt de gelegenheid te reageren op de stelling van de curator over de authenticiteit van de overeenkomst en inlichtingen te verstrekken over de totstandkoming van de overeenkomst. De curator mag hier weer bij akte op reageren. Het hof houdt in afwachting hiervan iedere verdere beslissing aan.

W.P.IJ. Overgoor, februari 2025

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 14-01-2025

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2025:71

Zaaknummer: 200.328.283/01

Rechters: J.W.M. Tromp, L. Alwin en J.L.M. Groenewegen

Advocaten: E. Doornbos en H. Reitsma

Wetsartikelen: 2:248 BW, 42 Fw en 85 Rv

RECHTSPRAAK

Bestuurder aansprakelijk voor faillissementstekort; vordering curator op grond van onverschuldigde betaling afgewezen

De curator stelt de bestuurder aansprakelijk voor het faillissementstekort. De rechtbank wijst deze vordering bij verstek toe. Daarnaast vordert de curator van een andere partij terugbetaling van een bedrag wegens onverschuldigde betaling. Deze vordering wordt afgewezen bij gebrek aan voldoende onderbouwing.

Een curator vordert op grond van artikel 2:248 lid 2 BW dat de bestuurder aansprakelijk wordt gehouden voor het faillissementstekort. Volgens de curator heeft de bestuurder niet voldaan aan de boekhoudplicht, waardoor vaststaat dat sprake is van onbehoorlijke taakvervulling en wordt vermoed dat deze onbehoorlijke taakvervulling een belangrijke oorzaak is van het faillissement. De rechtbank volgt deze redenering en wijst, omdat de bestuurder niet is verschenen, de vorderingen bij verstek toe. De bestuurder wordt veroordeeld tot betaling van het faillissementstekort.

Daarnaast heeft de curator een vordering ingesteld op grond van artikel 6:203 BW tegen een opdrachtnemer van de – later gefailleerde – vennootschap wegens onverschuldigde betaling. De curator stelt dat er geen rechtsgrond was voor de aan de opdrachtnemer verrichte betalingen en dat het bedrag daarom moet worden terugbetaald. De opdrachtnemer betwist dit en voert aan dat hij werkzaamheden ten behoeve van de vennootschap heeft verricht en kosten heeft voorgeschoten. Hij onderbouwt dit met bankafschriften, facturen, Whatsapp-berichten en andere bewijsstukken. De curator stelt dat de opdrachtnemer niet heeft aangetoond dat de bedragen daadwerkelijk ten goede van de vennootschap zijn gekomen.

De rechtbank wijst deze vordering van de curator af. De rechtbank overweegt dat de bewijslast bij de curator ligt en dat hij niet heeft voldaan aan zijn stelplecht. De curator voert aan dat hij niet in staat is om te onderbouwen dat een rechtsgrond ontbrak omdat gefailleerde niet over een deugdelijke administratie beschikt. De rechtbank oordeelt dat dit gegeven voor rekening

en risico van de curator komt.

N. Gamliël, februari 2025

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 08-01-2025

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2025:122

Zaaknummer: C/02/418990/HA ZA 24-80 (E)

Rechters: Scheffers en E. van der Kolk

Advocaten: K.J. Zomer

Wetsartikelen: 6:203 BW en 2:248 lid 2 BW

RECHTSPRAAK

Een verzoek tot homologatie van een WHOA-akkoord

Verzoekster heeft al maatregelen genomen om de financiële problemen op te lossen. Deze hebben geleid tot verbetering, maar het is onvoldoende om de zware schuldenlast het hoofd te bieden. Daarom is een WHOA-akkoord aangeboden, dat in deze procedure wordt gehomologeerd.

Verzoekster maakt deel uit van een grotere groep. De onderneming heeft te maken gehad met aanzienlijke financiële tegenslagen, met name door: de coronacrisis, die tot een hoge schuldenlast heeft geleid; een personeelscrisis; de energiecrisis; een stijging van de huurlasten en de overige bedrijfskosten; en de hoge inflatie waardoor, waardoor consumenten minder koopkracht hebben.

Ondanks deze uitdagingen is verzoekster in de kern levensvatbaar. Zij kan haar lopende verplichtingen nakomen. Daarom heeft verzoekster haar schuldeisers een WHOA-akkoord aangeboden, met als doel tot een schuldenlast te komen die dragelijk is. Onder het WHOA-akkoord worden de rechten van schuldeisers gewijzigd. Deze schuldeisers zijn in vijf klassen verdeeld, te weten:

- (a) de groepsschuldeisers – ontvangen geen uitkering;
- (b) de bank – blijft als financier aan de onderneming verbonden voor het met pandrechten gezeekerde deel van de vordering en van de restantvordering ontvangt de bank 10%, niet in cash maar in de vorm van financiering;
- (c) de Belastingdienst – ontvangt voor de vordering uit hoofde van loonheffing 21,28% van het door bodemvoorrecht gedekte deel van haar vordering en van de restantvordering ontvangt de Belastingdienst 10%;
- (d) de concurrente (niet-mkbB) schuldeisers – ontvangen 10%; en

(e) de concurrente mkb-schuldeisers – ontvangen 20%.

Buiten het WHOA-akkoord worden gehouden:

(a) de aandeelhouder van verzoekster, nu deze het benodigde akkoordbedrag zal financieren;

(b) de leveranciers met een eigendomsvoorbehoud; en

(c) de Belastingdienst waar het gaat om de btw-schuld van de fiscale eenheid omdat deze niet kan worden kwijtgescholden zonder de coronaregeling ter zake van de btw-schuld van de fiscale eenheid voor de omzetbelasting, en daarmee de continuïteit van de andere leden van de fiscale eenheid, in gevaar te brengen.

Het akkoord werd op 4 maart 2024 aan de schuldeisers aangeboden. De stemprocedure is op 18 maart 2024 afgesloten. Het akkoord is grotendeels goedgekeurd. In vier van de vijf klassen stemde 100% vóór, terwijl in de klasse van de concurrente schuldeisers 99,32% vóór stemde. Slechts enkele schuldeisers stemden tegen of brachten geen stem uit. Vervolgens is om homologatie verzocht.

Homologatie is mogelijk als ten minste één klasse van schuldeisers met het akkoord heeft ingestemd (artikel 383 lid 1 Fw). Dit dient een klasse te zijn die bestaat uit schuldeisers die bij faillissement van de schuldenaar naar verwachting een uitkering tegemoet kunnen zien. Aan deze voorwaarden is voldaan.

Verder is aannemelijk dat zonder akkoord het faillissement van verzoekster onafwendbaar is, terwijl verzoekster wel in staat is om aan haar lopende verplichtingen te voldoen. Verzoekster verkeert dus in de pre-insolventietoestand zoals bedoeld in artikel 374 lid 2 sub a Fw jo. artikel 370 lid 1 Fw.

Vervolgens constateert de rechtbank dat de procedure correct is gevolgd, inclusief tijdige informatievoorziening aan de schuldeisers. Het akkoord biedt de schuldeisers een betere uitkomst dan faillissement, omdat zij bij een faillissement naar verwachting geen of een lagere uitkering zouden ontvangen. De continuïteit van verzoekster wordt gewaarborgd, aangezien een aandeelhouder het benodigde akkoordbedrag financiert door middel van een niet-rentedragende agiostorting. Er is niet gebleken dat het akkoord door middel van bedrog, door begunstiging van een of meer stemgerechtigde schuldeisers of aandeelhouders of met behulp van andere oneerlijke middelen tot stand is gekomen of dat er andere redenen zijn die zich tegen homologatie van het akkoord verzetten.

Derhalve wordt het akkoord gehomologeerd, waardoor het bindend is voor alle betrokken

schuldeisers.

K.C.S. Meekes, februari 2025

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 26-04-2024

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2024:9378

Zaaknummer: 420782 HO RK 24-256

Rechters: M.D.E. Leppens, M.P. de Valk en C.G.E. Prenger

Advocaten: R.W.A. Brunninkhuis

Wetsartikelen: 383 Fw en 384 Fw

RECHTSPRAAK

Bestuurder aansprakelijk voor faillissementstekort wegens schending publicatieplicht

De rechtbank verwijt de bestuurder van een failliet transportbedrijf onbehoorlijk bestuur door de publicatieplicht te schenden. Het verweer van de bestuurder faalt door gebrek aan motivering, waardoor de bestuurder het boedeltekort moet vergoeden.

Gedaagde in deze zaak is de (indirect) bestuurder van een vennootschap die gespecialiseerd was in het vervoer van containers. In 2023 werd de vennootschap failliet verklaard. De oorzaak van het faillissement, zo stelt de curator, is gelegen in een onbehoorlijke taakvervulling door de bestuurder, zoals bedoeld in artikel 2:248 BW. Daarom vordert de curator dat de bestuurder het faillissementstekort vergoedt.

De curator baseert de vordering onder andere op schending van de publicatieplicht. De (indirect) bestuurder heeft namelijk de jaarrekeningen over 2019 en 2020 niet tijdig gedeponeed. De curator stelt overigens ook dat de bestuurder nauwelijks administratie heeft gevoerd, waardoor belangrijke stukken zoals belastingaanslagen in de administratie ontbreken.

De bestuurder erkent dat de jaarrekeningen over 2019 en 2020 te laat zijn gedeponeed, maar stelt dat dit een onbelangrijk verzuim is in de zin van artikel 2:248 lid 2 BW. De vertraging zou zijn veroorzaakt door een misvatting van de accountant over de termijn. De rechtbank gaat hier niet in mee. Volgens rechtspraak is bij faillissement de twaalfmaandetermijn van artikel 2:294 lid 3 BW van doorslaggevend belang. Dit betekent dat de jaarrekeningen uiterlijk 31 december 2020 respectievelijk 31 december 2021 gedeponeed hadden moeten zijn. In beide gevallen zijn de jaarrekeningen echter na deze termijn ingediend met een overschrijding variërend van enkele weken tot maanden. Mede gelet op het feit dat de publicatieplicht twee opeenvolgende jaren is geschonden en de bestuurder geen geldige reden heeft aangevoerd voor de vertraging, staat volgens de rechtbank onweerlegbaar vast dat sprake is van een onbehoorlijke taakvervulling binnen de in artikel 2:248 lid 6 BW bedoelde driejaarstermijn.

Vervolgens beoordeelt de rechtbank of deze onbehoorlijke taakvervulling een belangrijke oorzaak is van het faillissement. De bestuurder betoogt ter afwering van het bewijsvermoeden dat externe factoren, zoals de coronapandemie en de stijgende brandstofprijzen door de oorlog in Oekraïne, slechte bedrijfsresultaten hebben veroorzaakt. De rechtbank verwerpt dit verweer, aangezien de bestuurder geen concrete onderbouwing heeft gegeven over de invloed van deze externe factoren op het faillissement. Zo had de bestuurder bijvoorbeeld brandstofkosten van verschillende jaren kunnen vergelijken om aan te tonen wat de impact hiervan was op de financiële positie van failliet. Door dergelijk bewijs niet aan te leveren, is op geen enkele wijze bewezen dat de externe omstandigheden daadwerkelijk een rol hebben gespeeld als oorzaak van het faillissement.

Hoewel de bestuurder aanbiedt om alsnog bewijs te leveren, ziet de rechtbank hier geen aanleiding toe. Dit had de bestuurder uit eigen beweging moeten doen voorafgaand aan de zitting. Gezien het gebrek aan bewijs van andere oorzaken voor het faillissement dan het onbehoorlijk bestuur, concludeert de rechtbank dat het faillissement voornamelijk te wijten is aan de onbehoorlijke taakvervulling door de bestuurder.

De vordering van de curator tot hoofdelijke betaling van een voorschot van € 150.000 op het boedeltekort door de directe en indirecte bestuurder wordt toegewezen. Dit bedrag is gebaseerd op het feit dat de schulden minimaal € 139.282 bedragen, met daarbovenop nog minstens € 14.000 aan kosten. Dit bedrag is door de bestuurder niet betwist. Aangezien het saldo op de boedelrekening € 0 is, oordeelt de rechtbank dat het gevraagde voorschot gerechtvaardigd is.

A.L.M. van Rooij, februari 2025

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 22-01-2025

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2025:336

Zaaknummer: C/o8/312229 / HA ZA 24-115

Rechters: E.C. Rozeboom

Advocaten: W.B. Brusse en E. Nijhoff

Wetsartikelen: 2:248 BW